

Mons. Ocáriz visita Barcelona

El prelat de l'Opus Dei ha fet escala a Barcelona els dies 5 i 6 de juliol dins del seu pla de viatges pastorals per aquest estiu. Durant l'estada a la Ciutat Comtal ha participat del 60è aniversari de l'IESE, ha mantingut diverses trobades amb famílies, representants de la Institució Familiar d'Educació i fidels de la Prelatura.

06/07/2019

L'acte principal de Mons. Ocáriz en el seu pas per Barcelona ha estat la seva participació al Congrés d'Ètica amb el qual es concloïen els actes del 60è aniversari de l'escola de negocis de la Universitat de Navarra, IESE Business School; també ha mantingut una trobada aquest dissabte, 6 de juliol amb els representants de les 16 escoles de negoci associades a l'IESE.

Una xarxa d'escoles amb una missió única

Les escoles associades formen una xarxa d'escoles amb una missió única que en paraules del Prelat consisteix a "ser forjadors del progrés humà, no només material sinó també espiritual". En els seus inicis i posterior desenvolupament totes han rebut el suport de l'IESE. Durant la trobada, professors i directors d'aquestes escoles de negocis han compartit experiències i anècdotes del seu dia a dia amb

directius i alumnes de les mateixes, des d'algun enllaç matrimonial forjat en alguna d'elles, així ho va comentar un representant de l'escola IPADE, o conversions a la fe catòlica. Totes referides a una missió comuna, la de com transmetre la seva identitat cristiana. En referència a aquesta il·lusió que van mostrar els presents, Mons. Ocariz ha comentat que l'amistat és molt important: "que es tracti les persones amb afecte, això és transmetre l'Evangelí".

Una altra idea que ha compartit Mons. Ocariz fa referència al fet que una "escola de negocis com a universitat, que vol ser cristiana, ha de viure la caritat i prèviament la justícia". Léonce de l'escola de Costa d'Ivori, IHE-Afrique, ha explicat al prelat "com des dels seus programes s'intenta explicar la importància de compatibilitzar el treball i la família". La professora Ariño de l'IESE ha demanat al prelat com donar cabuda

a aquest tracte personal del qual els ha parlat quan hi ha tantes coses a fer i que empenyen i el prelat li ha contestat: "sabent que el més important no és el més urgent, les coses urgents poden esperar i les molt urgents han d'esperar, és una idea que deia sant Josepmaria.

L'amistat està entre les coses molt importants i un ha d'esforçar-se a dedicar-li un temps". La professora Chinchilla, també de l'IESE, ha animat les altres escoles a imitar la iniciativa amb directives i empresàries que es porta a terme a Barcelona, I-WIL perquè formar la dona és una aposta de futur.

Luis Romera, Prefecte d'Estudis de la Prelatura i coordinador d'aquesta trobada, deixa un missatge d'agraïment als participants "per la quantitat d'iniciatives de promoció social que duen a terme i l'impacte d'aquestes en la millora de la societat i l'ajuda en mitjans tècnics i

materials, per poder dur-les a terme. Val la pena continuar amb aquest treball que ajuda a les persones i la difusió de l'Evangelí".

50 anys donant formació

Institució Familiar d'Educació

enguany celebra el seu 50è aniversari. El proper 28 de setembre se celebrarà una missa a la Basílica de Montserrat amb aquest motiu. L'aventura educativa va començar el 1969 amb el col·legi La Farga i segueix fins al dia d'avui amb 10 escoles a Catalunya i dues a balears.

Amb motiu d'aquest aniversari el divendres al matí la cita del prelat va ser amb els actuals directors i responsables de la Institució que van compartir la seva il·lusió per educar i seguir ajudant les famílies en l'educació dels seus fills fent front als reptes actuals. Ja compta amb uns 23 milers d'alumni.

El prelat els animà a "transmetre l'esperança i alegria que troba la seva font en la fe". El seu president, Joan Gallostra, li va explicar el projecte educatiu Aude al prelat i li va regalar "El Fargalet", una escultura que simbolitza els alumnes d'Institució, i així entre somriures el va declarar Professor d'Honor d'Institució.

Entre les preguntes que li van fer al Pare, com la de Teresa Martínez, hi havia la inquietud d'estar oberts a tot el món en les seves necessitats, el tracte entre famílies i professors, i el prelat va contestar que "és molt important l'actitud personal, cal estar oberts a les persones, sense exclusió", ja que segons el Prelat es pot aprendre de tots i podem millorar escoltant els altres; i a una altra pregunta del director del col·legi Turó de Tarragona sobre com transmetre l'esperit de sant Josepmaria, el prelat va contestar

que "el fons de tot apostolat és l'amistat, que porta a compartir el que és bo per a nosaltres, perquè també ho és per als nostres amics". Entre els presents a la trobada hi havia Toni Aurell, un dels impulsors de les escoles d'Institució al voltant del 69 quan va començar La Farga.

De Costa d'Ivori a Barcelona, una gran família

Mons. Ocariz ha aprofitat la seva visita a Barcelona també per tenir una estona de tertúlia al Col·legi Major Bonaigua amb les estudiants que van patir l'accident a Costa d'Ivori, les seves famílies i la de Teresa Cardona, que va perdre la vida en l'accident. Les estudiants li van explicar com ho van viure i com estan ara.

Va ser una trobada carregada d'emoció. Sentiments trobats que les estudiants i familiars van compartir amb el Prelat. Mons. Ocariz va dir:

"Heu sofert i hem patit tots amb vosaltres. Jo també he patit per la Teresa i per totes, per les famílies... Un es planteja per què passen aquestes coses. Humanament no s'entén, però cal tenir fe en què l'amor de Déu ens acompanya, ens precedeix i ens segueix sempre. La pèrdua de la Teresa és gran però, des de la fe, sabem que ella ha conclòs el camí i ha arribat a la meta. Encara que això no ens treu el patiment i la pena, sí que pot eliminar de veritat la sensació de tristesa profunda".

Al principi, les estudiants van recordar la personalitat intensa i alegre de la Teresa. Edurne ho feia així: "En recordar-la, dóna gust veure que ho feia tot a la mesura del seu cor".

Mariona és una de les estudiants que anava a l'autobús que va sortir il·lesa de l'accident i explicà com "des de petita, he sentit moltes vegades que

l'Opus Dei és una família, però ara ho he experimentat. Després de l'accident, van portar a totes les de l'altre autobús a l'hospital i a nosaltres al centre de l'Obra més proper. Allà ens van rebre com a casa".

Cris va explicar com "ens hem sentit recolzades per l'oració de les nostres famílies, amics, de tot l'Opus Dei... No sé d'on trec la pau i serenitat, però noto que és una força que no és meva".

Mons. Fernando Ocáriz les ha animat molt a aplicar-se ja sempre aquesta sensació de no estar sola: "Si viviu així la vida corrent, cada dia confiant en Déu, que és Pare, la rutina deixarà de ser monòtona. La fe pot ser més forta als 18 anys que als 60, 70 o 80... i ajudar-nos a passar qualsevol embat, perquè és un do de Déu que ve per la unió amb Jesucrist."

Es van acomiadar amb un ben alt:
Gràcies Pare! Li van regalar una
dessuadora i una llibreta amb el logo
de Anitié Kossobe, el nom del seu
projecte, que vol dir "moltes gràcies"
en el dialecte de la zona on anaven a
realitzar-lo. I una cançó de Lluís
Llach "Que tinguem sort" la lletra és
un missatge de comiat però deixa un
lloc a l'esperança i a seguir endavant:
*Si em dius adéu, vull que el dia sigui
net i clar, que cap ocell trenqui
l'harmonia del seu cant. (...) Què demà
mancarà el fruit de cada pas; per això,
malgrat la boira, cal caminar".*

Una trobada amb famílies: pares, fills, néts i besnéts

Al llarg del matí de dissabte, el prelat
es va reunir amb nombroses
famílies. A tots els va demanar
oracions pel Papa Francesc. I els va
recordar que "som una família molt
gran oberta a tothom per ajudar a

transmetre la gran alegria del cristianisme".

Luz va explicar al prelat com els sol dir als seus fills que han d'agafar les regnes de la seva vida, però que a vegades costa. Li va preguntar com aconseguir no perdre el temps? El prelat va contestar-li que "l'oració és una manera senzilla d'aconseguir-ho, i tenir serenitat perquè hi ha més coses a fer que temps". També a una altra pregunta en aquest sentit la resposta va ser que moltes vegades és "qüestió d'ordre, amb ordre caben més coses".

Una de les famílies amb les quals es va reunir, els pares celebraven 50 anys de casats i un fill li va demanar al prelat si tenia "¿un consell per aconseguir 50 anys de matrimoni com els meus pares?" Mons. Ocáriz va respondre "estimar cada dia més amb els propis defectes. Cal estimar les persones com són".

Menchu, la menor d'una família nombrosa, va agrair als seus pares l'exemple que els han donat i com els han ensenyat a través de l'Opus Dei a estimar Déu".

I en plena era tecnològica, Carlos va demanar un consell de "com ficar a Déu en els mòbils?" Doncs una manera senzilla "posar una imatge en inici de pantalla, és ficar a Déu, hi ha gent que l'ajuda a resar; un altre consell utilitzar-lo amb sobrietat". Era un consell per als adolescents presents.

Abans de marxar cap a Nova York, pròxima escala dels seus viatges pastorals per aqeust estiu, Mons. Fernando Ocáriz encara va tenir uns minuts per visitar el Col·legi Major Monterols on va viure quan estava estudiant la carrera universitària de física a la Universitat de Barcelona. Va visitar les instal·lacions recentment reformades i es va aturar

davant d'unes imatges de l'arxiu
històric dels anys en què va viure a
Monterols.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/l-estada-
de-mons-ocariz-a-barcelona/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/l-estada-de-mons-ocariz-a-barcelona/)
(06/08/2025)